

Bet. o. lovf. om Færøerne vedr. folkeretlige aftaler

og Færøerne ønsker medlemsskab, så kan det kun indgås i fælleskab mellem Grønlands og Færøernes landsstyrer under betegnelsen »Kongeriget Danmark for såvidt angår Færøerne og Grønland.«

Det er svært at finde en mellemfolkelig organisation af vital betydning, hvor Danmark ikke i forvejen er medlem, eller hvor Færøerne og Grønland ikke har fælles interesser og ønske om medlemsskab. Derfor opfylder lovforslaget ingen af de mål om selvstændig deltagelse i mellemfolkelige organisationer, som Færøerne har arbejdet så længe for at opnå, og færøske og grønlandske interesser risikerer at komme i konflikt med hinanden.

Herudover er der tale om et direkte tilbageskridt i forhold til den hævdvundne praksis. Som et klart eksempel herpå kan nævnes Færøernes og Grønlands medlemsskab af NAMMCO (organisationen vedrørende marine pattedyr i Nordatlanten) og deres rolle i stiftelsen heraf. Færøerne og Grønland er hver især og i eget navn medstiftere af organisationen. Ifølge det foreliggende forslag og ministerens svar på den konkrete udmøntning heraf vil dette ikke være muligt i henhold til lovforslaget. Ifølge lovforslaget ville en sådan aftale og deltagelse kun være mulig fremover, hvis Færøerne og Grønland i fællesskab deltog under betegnelsen »Kongeriget Danmark for såvidt angår Færøerne og Grønland.«

At Færøerne fremover skal optræde som »Kongeriget Danmark for så vidt angår Færøerne« i forbindelse med underskrivelse af aftaler med fremmede stater, er ligeledes et tilbageskridt.

Der er således for det første tale om konkrete tilbageskridt og indsnævring i forhold til den hævdvundne praksis, som Færøerne allerede har opnået.

For det andet rummer lovforslaget ikke muligheden for at tage fat på de udfordringer, som det færøske samfund står over for internationalt.

For det tredje levner lovforslaget ikke rum til at løse de potentielle konflikter, der vil opstå i takt med Danmarks forventede øgede deltagelse i Den Europæiske Union på det udenrigs- og forsvarspolitiske område.

På denne baggrund indstiller Tjóðveldisflokkurin forslaget til forkastelse og opfordrer istedet til en helt anden tilgang til fremtidens udfor-

dringer og samarbejdet mellem Færøerne og Danmark.

De seneste år har der været et politisk flertal på Færøerne, der ønsker fuld selvstændighed. Dette flertal er blevet bekræftet ved tre på hinanden følgende valg til det færøske Lagting. Der er blevet foretaget grundige forberedelser, og det færøske Lagting besluttede i 2001 at overtage forpligtelser og dermed reducere det danske bloktilskud med 366 mio. kr. årligt, hvilket ville svare til, at den danske statkasses indtægter blev reduceret med 40-50 mia. kr. om året.

Selvstændighedsprocessen er udtryk for et ønske om at tage ansvar for alle områder af det færøske samfunds udvikling – og ikke mindst at kunne tage ansvaret for vores internationale samarbejde og tage direkte del i globaliseringen uden begrænsninger.

Den færøske nation har behov for at kunne træde ud i verden som et ligestillet folk og en ligeværdig partner i internationalt samarbejde med det fulde og forpligtende ansvar, som det medfører, og med de udviklingsmuligheder, det åbner op for.

Den konstruktive løsning på denne sag ville være, at det danske Folketing og regeringen sagde: »Vi accepterer og støtter de færøske selvstændighedsbestrebelse, og at de færøske myndigheder laver de aftaler i det internationale samfund, som de har behov for. Vi samarbejder om det, vi er fælles om, men kan vælge hver vores veje, hvor interesserne ikke er sammenfaldende.«

Dette ville være en både dristig og værdig løsning for såvel Danmark som Færøerne.

Danmark står internationalt som frontkæmper for folkenes selvbestemmelsesret og støtter selvstændighed og ligeværdigt forpligtende samarbejde rundt omkring i verden.

Danmark har her en enestående mulighed for at gøre de ord til virkelighed, som Danmark i sin egenskab af formand for EU udtalte til FN's generalsamling i 1987:

»The United Nations has a very important role to play in the regard of implementation of self-determination. Wherever the exercise of the right to self-determination is violated, it is only natural that the matter be dealt with in the world organization. The denial of this right anywhere is a concern of people every where.«